

Curiositats de Montserrat

Atès que aquest article sortirà publicat als entorns de la festa de la Mare de Déu de Montserrat, m'ha semblat oportú esmentar algunes curiositats sobre aquesta misteriosa muntanya i el santuari

que en ella hi ha.

En primer lloc explicaré els diferents noms que ha tingut aquesta peculiar serralada: Els romans la van anomenar **"Monts tortus"** (muntanya torçada, recargolada). Els àrabs en deien **"Carraf"** (que porta aigua). En temps de Carlemany (s.VIII) se'n digué **"Montsiat"** (muntanya senyorial). Finalment, ha quedat el nom de **"Montserrat"** (muntanya serrada).

Ampliant la versió del **"Carraf"** (que porta aigua) hem de pensar que del seu interior hi neixen moltíssimes fonts; algunes d'elles són les que s'anomenen **"fonts mentideres"**, o sigui que solament ragen quan ha plogut molt. Dissortadament, però, cada vegada hi ha menys surgències d'aigua, degut potser al canvi climàtic.

Tots coneixem la comarca propera del **"Garraf"**. A l'interior d'aquest massís rocallós, sec i àrid hi neixen fonts, algunes de les quals desguassen la seva aigua als penya-segats del litoral. Anant cap a Barcelona per la costa trobem el lloc anomenat **"Aiguadolç"**. Per què aquest nom? doncs, perquè hi neix una font a tocar del mar. Els pescadors de Calafell la coneixien bé i, algunes vegades, des de la barca estant, hi anaven a omplir el cànir, i deien que era una aigua molt bona.

En alguna ocasió, potser, hem sentit parlar del **"Llibre Vermell"** de Montserrat. És un incunable del segle XIV en el que s'hi descriuen relats i tradicions dels pelegrins; els cants i danses medievals que ajudaven a passar l'estona fins que arribés l'hora de la missa conventual.

Aquest llibre, poc temps abans de la Guerra del Francès (1808), el van deixar al marquès de Llo, president de l'Acadèmia de Bones Lletres, per a fer-ne un estudi. Al final de la guerra napoleònica, els soldats francesos, en la seva retirada, van calar foc al monestir i van dinamitar tot el Santuari de Montserrat. No en va quedar res. El llibre **"Vermell"** (anomenat així pel color de les seves cobertes) es va salvar gràcies a què no era a Montserrat el dia del desastre.

L'any 1885 el canonge Jaume Collell, de Vic, recuperava el **"Llibre Vermell"** per al monestir de Montserrat, no sense abans haver pagat 450 duros (dels 500 duros que li demanaven els posseïdors del còdex, hereus del marquès de Llo) (50.000 euros actuals).

El monestir de **Montserrat va ser un dels primers cenobis que va tenir impremta**. L'any 1499 es va estampar el primer missal per a la congregació de monjos de l'orde de Sant Benet, i el directori sobre les **"Instruccions i virtuts cardinals als novics"**, impulsat per l'abat Garsia de Cisneros. El 1520 va editar uns pamflets de propaganda amb motiu de la proclamació

del rei Carles I d'Espanya, per haver estat elegit emperador del Sacre Imperi Romà Germànic, sota el nom de Carles V. En aquells mesos, el rei Carles es trobava a Barcelona celebrant Corts generals de Catalunya; pujà a la Santa Muntanya i oferí una llàntia votiva a la Mare de Déu. L'emperador Carles V fou el rei que més vegades visità el Santuari i sens dubte el més generós i devot de la Mare de Déu de Montserrat.

Montserrat és l'editorial més antiga d'Europa.

El metge alemany Hieremias Gundlach, l'any 1606, va publicar un llibre titulat *Nova Hispaniae Regnorum descriptio*. En aquest manuscrit, entre d'altres temes, explica algunes ressenyes del seu viatge a Montserrat i **hi inclou un dibuix descriptiu** de les muntanyes, del santuari, de les ermites i dels frares (vegeu fotografia adjunta). Explica el Dr. Gundlach que en els cims més rellevants d'aquesta serralada, s'hi podia veure **una creu a cada un d'ells**. Que els monjos amb cordes ja hi escalaven per anar a reparar si alguna creu queia

o es malmetia. (La iconografia montserratina dels segles XVI al XVIII és unànime a mostrar els cims coronats amb una creu). També relata que, des del cim de Sant Jeroni, es poden veure les illes de Mallorca, Menorca i Eivissa. (Això mateix és el que va veure el rei Jaume I el Conqueridor quan hi va pujar, i li van agafar ganes d'anar-les a

conquistar).

Igualment l'autor alemany descriu que hi havia tretze ermites de monjos anacoretes escampades per tota la muntanya, i que, des del monestir, hi pujava -tot sol, sense que ningú el conduís- **un burret carregat** amb menjar i altres articles de primera necessitat que repartia per cada un dels eremitoris dos cops per setmana. Que el burret quan arribava a l'ermita, trucava a la porta amb la pota, i esperava fins que sortia l'ermità. Altres autors també esmenten aquest animal de càrrega i afegeixen que **"l'acompanyaven dos pollins joves, perquè aprenguessin a imitar-lo, i així quan fos vell el gran, el podrien substituir"**. L'ase repartidor quan havia acabat la seva tasca tornava dòcil, submis i obediènt al monestir...

Curiositats molt curioses!!!

Rafael Romeu

RACÓ DE LA SAVIESA

Més val adquirir la saviesa que no pas l'or; adquirir la intel·ligència és preferible a l'argent. Fa més impressió un reprotxe a l'home de seny, que no pas cent cops de fuet a un insensat. Més val ser humil entre els petits, que no pas partir-se el botí amb els superbs. El ximple i tot, si calla, passa per savi; qui clou els llavis passa per raonable. Són molts els qui afalaguen el generós; tothom és amic de l'home que regala.

(Proverbis del segle III a.C.)

¿QUÈ ÉS MÉS BARAT:
ARREGLAR UNA GOTERA
O ARREGLAR LA CASA
ENTERA?

ARA, NINGÚ VOL
MONARQUIA PERQUÈ
TOTHOM TÉ UN REI
AL COS !!!

¿QUÈ PREFERIU: POC
I BO O FORÇA I DOLENT?

ONDIBAL
L'IBÈRIC

INFOCALAFELL
Anuncia't!!
Tel. 630 014 982
infocalafellsegur@gmail.com

Acucina 'e Gino
TRATTORIA · PIZZERIA

Pecorino
Dolce d'Italia

Pg. Marítim Sant Joan de Déu, 24
LA PLATJA DE CALAFELL
Tel. 977 69 64 91 · luigi criscuolo
Tel. 977 91 89 94 (PECORINO)

COMIDA PARA LLEVAR
TAKE-AWAY

SERVICIO A DOMICILIO

679 97 38 59